

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Štěpána Výborného v právní věci žalobce: **Filip Doleček**, zastoupeného JUDr. Romanem Haisem, advokátem, sídlem Palackého třída 2203/186, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2024, č. j. 17591/24/ 5200-10423-705893, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 6. 5. 2025, č. j. 65 Af 17/2024-43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Finanční úřad pro Olomoucký kraj (správce daně) žalobci platebním výměrem ze dne 6. 4. 2023 vyměřil daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2020 ve výši 1 132 020 Kč. Vyloučil některé žalobcovy výdaje z dílčího základu daně podle § 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, část výdajů připadající na žalobce jako spolupracující osobu a dodal mu příjmy nesouvisející s jeho podnikatelskou činností evidované na bankovních účtech vedených na jeho jméno. Tyto příjmy se staly základem pro výpočet dílčího základu daně podle § 10 zákona o daních z příjmů. Žalovaný shora označením rozhodnutím změnil platební výměr a snížil vyměřenou daň na 243 195 Kč.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného žalobce podal žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočce v Olomouci, kterou krajský soud shora označeným rozsudkem zamítl. Vzhledem k obsahu kasační stížnosti je dále uváděna pouze ta část odůvodnění rozsudku krajského soudu, k níž se vztahují vznesené kasační námitky.

[3] Krajský soud rekapituloval zjištění správce daně, podle nějž na specifikovaný bankovní účet vedený na jméno žalobce, k němuž měla dispoziční právo i jeho matka Marie Dolečková, byly obchodními společnostmi Gasco s. r. o. a Konytech s. r. o. (dále jen „Gasco“ a „Konytech“) v průběhu roku 2020 zaslány platby, které nebyly zaevidovány v žalobcově daňové evidenci a nebyly zahrnuty do jeho daňových příjmů. Následně se krajský soud plně ztotožnil s žalovaným v hodnocení těchto plateb.

[4] V daňovém řízení nebylo prokázáno žalobcovo tvrzení, podle nějž se jednalo o prostředky ve prospěch společnosti Krtek, spol. s r. o. (dále jako „společnost Krtek“), jejímž je žalobce jednatelem a jedinou společnící jeho matka, přičemž společnost Krtek namísto těchto prostředků použila k úhradě ve prospěch společnosti K. Y. International Trade & Investment Co., spol. s r. o. (dále jen „společnost K. Y.“) finanční prostředky vložené do pokladny společnosti Krtek Marií Dolečkovou z jejích vlastních prostředků.

[5] Krajský soud proto akceptoval závěr žalovaného, podle nějž žalobce ohledně těchto příjmů neprokázal, že by byly zdaněny, že nejsou předmětem daně dle § 3 zákona o daních z příjmů, popř. že byly zdaněny jinou daní (§ 36 zákona o daních z příjmů). Zároveň žalobce neprokázal, že jsou tyto příjmy od daně osvobozeny, proto se jedná o ostatní příjmy podléhající zdanění dle § 10 zákona o daních z příjmů.

[6] K žalobcovým důkazním návrhům krajský soud uvedl, že důkazní břemeno v daňovém řízení spočívalo ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu na něm. Žalobce nesplnil svou zákonnou povinnost unést důkazní břemeno před správním orgánem, přičemž taková skutečnost nemůže být dávána k tíži správci daně či žalovanému. Soudní přezkum má pouze subsidiární povahu a není přípustné, aby žalobce svou liknavost spočívající v neunesení důkazního břemene v daňovém řízení doháněl v řízení před soudem. Žalobce neuvedl žádnou skutečnost, která by mu bránila nyní navržené důkazní prostředky označit již v daňovém řízení. Žalobce nepochybně mohl již v daňovém řízení navrhnout svědeckou výpověď Miroslava Filipiho, protože předložil jím podepsaná *Potvrzení*. Navíc žalovaný vysvětlil, proč k jeho výsledku nepřistoupil *ex officio* (odst. 34 napadeného rozhodnutí), přičemž proti tomu žalobce nebrojil. Také výslech své matky Marie Dolečkové, o které v řízení uvedl, že byla společníkem společnosti Krtek, tuto společnost zastupovala a hradila za společnost Krtek platby společnosti K. Y., mohl žalobce nepochybně navrhnout již v daňovém řízení, leč neučinil tak. Krajský soud proto navržené důkazy neprovedl.

[7] Další části odůvodnění rozsudku krajského soudu se týkaly žalobní argumentace k otázkám, které nejsou předmětem kasační stížnosti.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[8] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[9] Krajský soud se dle jeho názoru bez hlubšího zamyšlení ztotožnil se žalovaným a zkonstatoval neunesení důkazního břemene žalobcem. Stěžovateli mimo jiné vytýká

pokračování

nepředložení důkazů prokazujících skutečnosti známé správci daně (žalovanému) z jeho úřední činnosti. Žalovaný přitom vůbec nevzal v úvahu doložené hotovostní platby vystavené společností Krtek pro společnost K. Y.

[10] Dále krajský soud a potažmo i žalovaný opomíjí, že daňové doklady vystavené společností Krtek pro společnost Konytech č. 2016030 a č. 2016034 jsou daňovými doklady z roku 2016, přičemž v roce 2016 došlo i k jejich zdanění. Obdobně daňový doklad č. 2017107 byl daňovým dokladem z roku 2017, a tedy byl zdaněn v tomto roce. Vzhledem k tomu, že společnost Krtek byla v letech 2016 a 2017 plátcem daně z přidané hodnoty, tyto daňové doklady prošly evidencí daně z přidané hodnoty i kontrolním hlášením za příslušné měsíce. Požadovat po stěžovateli doložení skutečností, které by měly být správci daně známy z jeho vlastní činnosti a které si správce daně především může jednoduše ověřit vlastní činností, je přinejmenším nespravedlivé. Stěžovatel legitimně očekával, že tyto skutečnosti není třeba dokazovat, neboť správce daně je zná. Dále daňový doklad č. 2019022 vystavený pro společnost Gasco byl vystaven v roce 2019 a v tomto roce byl i zdaněn. Rovněž daňové doklady č. 2020001 a č. 2020004 vystavené pro společnost Konytech a daňové doklady č. 2020002 a č. 2020003 vystavené pro společnost Gasco jsou daňovými doklady roku 2020 a byly v tomto roce po odpočtu nákladů na uložení zeminy zdaněny.

[11] **Žalovaný** ve vyjádření ke kasační stížnosti poukázal na neunesení důkazního břemene stěžovatelem, které nelze klást k tíži správci daně či žalovanému. Daňový subjekt je odpovědný za to, že jím předložené důkazní prostředky budou konkrétní a budou prokazovat jeho tvrzení. Na stěžovatelův bankovní účet byly v průběhu roku 2020 zaslány platby, které nebyly zaevidovány v daňové evidenci a nebyly zahrnuty do stěžovatelových daňových příjmů. V řízení bylo vyvráceno, že by platby byly na stěžovatelův účet provedeny omylem. Přestože je stěžovatel jediným jednatelem společnosti Krtek, nedoložil správci daně v rámci daňové kontroly žádný adekvátní důkazní prostředek prokazující jeho tvrzení, že tato společnost finanční prostředky skutečně přijala a „zdanila“. Stěžovatel v řízení neprokázal, že by uvedené příjmy byly zdaněny, že nejsou předmětem daně dle § 3 zákona o daních z příjmů, popř. že byly zdaněny jinou daní (§ 36 zákona o daních z příjmů). Zároveň stěžovatel neprokázal, že jsou tyto příjmy od daně osvobozeny.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[12] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[13] Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Soud dále ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[14] Stěžovatel v první řadě namítá pouhé ztotožnění se krajského soudu s tvrzením žalovaného o neunesení důkazního břemene. Tomu nelze přisvědčit. Krajský soud se řádně zabýval stěžovatelovými námitkami a poskytl mu na ně odpověď, přičemž se v některých závěrech plně ztotožnil s hodnocením provedeným žalovaným a dodal vlastní argumentaci. Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již dříve vyřčené. Proto je možné, aby soud v případech shody

mezi jeho názorem a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkázal na toto odůvodnění (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47, ze dne 30. 7. 2014, č. j. 8 Azs 71/2014-49, či ze dne 2. 3. 2023, č. j. 6 Afs 3/2022-33). Krajský soud postupoval v souladu s citovanou judikaturou.

[15] Krajský soud stěžovateli dle jeho názoru vytýká nepředložení důkazů prokazujících skutečnosti známé správci daně či žalovanému z jejich činnosti, k čemuž uvádí konkrétní příklady. Požadavek doložení těchto skutečností stěžovatel považuje za nespravedlivý. K tomu uvádí, že společnost Krtek byla v letech 2016 a 2017 plátcem daně z přidané hodnoty a uvedené daňové doklady prošly evidencí daně z přidané hodnoty i kontrolním hlášením za příslušné měsíce.

[16] V projednávané věci se však jedná o zdaňovací období roku 2020. Ve vztahu k tomuto zdaňovacímu období se žalovaný zabýval rovněž tím, zda společnost Krtek odvedla daň. Poukázal na to, že společnost Krtek za toto zdaňovací období podala nulové daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob a uvedla v něm roční úhrn čistého obrátu ve výši 0 Kč. Dle zjištění správce daně z účetní uzávěrky sestavené ke dni 31. 12. 2020 plyne, že není věrným a poctivým obrazem účetnictví a finanční situace společnosti Krtek jako účetní jednotky, protože nezachycuje skutečný stav toku finančních prostředků, pokladny a pohledávek (bod 81 rozhodnutí žalovaného). Ve vztahu k dani z přidané hodnoty žalovaný upozornil na nespolehlivost společnosti Krtek již od 22. 2. 2018 (bod 82 rozhodnutí žalovaného). Příslušným zdaňovacím obdobím se tak žalovaný i krajský soud (viz s. 6 až 7 napadeného rozsudku) zabývali i z pohledu skutečností známých žalovanému z úřední činnosti. Ty žalovaný při rozhodování vzal v potaz.

[17] Stěžovatel dále namítá, že žalovaný vůbec nevzal v úvahu doložené hotovostní platby vystavené společností Krtek pro společnost K. Y. Ani tato námitka není důvodná.

[18] Ve spise se nachází stěžovatelem odkazované vyjádření k výzvě k prokázání skutečností, jehož přílohou jsou výdajové pokladní doklady o vyplacení finančních částek od společnosti Krtek pro společnost K. Y. za „uložení zeminy – hrubé terénní úpravy Moravská Třebová“. Žalovaný se odvolacími námitkami týkajícími se finančních prostředků od společnosti Gasco a Konytech zabýval na s. 16 až 19 svého rozhodnutí. Hotovostními platbami společnosti Krtek pro společnost K. Y. se zabýval v bodě 71 a dále v bodech 79 až 81, kde zvážil jejich průběh. Společnost K. Y. potvrdila přijetí finančních prostředků od společnosti Krtek za společnosti Gasco a Konytech, které prováděly návoz zeminy v Moravské Třebové. Data vystavení pokladních dokladů a přijetí hotovosti do pokladny jsou totožná s daty přijetí jednotlivých plateb na stěžovatelův bankovní účet. Dále však nebyly vybrány ani převedeny a zůstaly ve stěžovatelově dispozici. Ačkoli je stěžovatel jediným jednatelem společnosti Krtek, nedoložil žádný adekvátní důkazní prostředek prokazující jeho tvrzení, že tato společnost finanční prostředky skutečně přijala a zdanila. Rovněž nebylo věrohodným způsobem prokázáno, že by byly tyto finanční prostředky převedeny na jiný bankovní účet. Společnost Krtek přitom za zdaňovací období roku 2020 podala nulové daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob. Žalovaný tak zjevně vzal v úvahu rovněž stěžovatelem zmíněné hotovostní platby, nepovažoval je však za adekvátní důkaz stěžovatelových tvrzení. Ani krajský soud tak nepochybil, navázal-li na žalovaného.

pokračování

[19] Námitky týkající se dalších v kasační stížnosti vyjmenovaných dokladů stěžovatel v žalobě neuplatnil, tudíž nelze hovořit o jejich opomenutí ze strany krajského soudu. Ze stejného důvodu jsou nyní v řízení o kasační stížnosti nepřipustné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Daňový doklad č. 2019022 se nadto i dle stěžovatele týká jiného než předmětného zdaňovacího období.

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. ji zamítl.

[21] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 větou první a odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení neměl úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nevznikly mu však náklady nad rámec běžné úřední činnosti, pročež se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu